

Sygn. akt I C 233/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lutego 2017 r.

Sąd Rejonowy w Słupsku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodnicząca: SSR Barbara Nowicka

Protokolant: st. sekr. sądowy E. B.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 lutego 2017 r. w S. sprawy

z powództwa **Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej w W.**

przeciwko **M. W.**

o zapłatę

1. oddała powództwo;
2. ustala, że powód Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna w W. ponosi koszty procesu w 100%, przy czym pozostawia szczegółowe wyliczenie kosztów referendarzowi sądowemu.

Sygn. akt I C 233/16

UZASADNIENIE

Powód Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna w W. wniósł pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko pozwanej M. W. o zapłatę kwoty 906,22 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty i kosztami procesu. W uzasadnieniu wskazał, iż roszczenie swoje wywodzi z łączącej strony umowy ubezpieczenia, z postanowień której pozwana nie wywiązała się, nie opłacając składki.

Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie w dniu 7.09.2015 r. wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, sygn. akt VI Nc-e 1270619/15, w którym uwzględnił roszczenie powoda.

W dniu 21.10.2015 r. **pozwana M. W.** od nakazu zapłaty powyższego wniosła sprzeciw.

Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie postanowieniem z dnia 5.11.2015 r. przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego w Słupsku.

Po zadekretowaniu sprawy w I Wydziale Cywilnym tut. Sądu pozwana M. W. w sprzeciwie od nakazu zapłaty wniesionym na urzędowym formularzu podniosła, iż podpis złożony na dokumentacji przedłożonej przez stronę pozwaną nie należy do pozwanej, dlatego też wniosła o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego grafologa na okoliczność ustalenia, czy pozwana zawarła umowę, z której powód wywodzi swoje roszczenie.

Na rozprawie w dniu 17.08.2016 r. pozwana wskazała, iż należący do niej pojazd został przywłaszczony przez inną osobę, która zawierała umowy ubezpieczenia z różnymi towarzystwami ubezpieczeniowymi bez wiedzy i zgody pozwanej, posługując się dokumentami pojazdu oraz danymi pozwanej. Pozwana wskazała, iż jedną z takich umów była umowa, z której powód wywodzi swoje roszczenie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 29.07.2013 r. została sporządzona polisa ubezpieczeniowa seria (...), stwierdzająca zawarcie umowy obowiązkowego ubezpieczenia pojazdu mechanicznego marki R. nr rej. (...). W treści sporządzonej polisy wskazano, iż została ona zawarta pomiędzy Towarzystwem (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w W. a M. W.. Wskazano, iż M. W. zobowiązana jest do zapłaty na rzecz Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. składki w wysokości 956,00 zł. Pod treścią polisy, w miejscu podpisu ubezpieczającego zostały nakreślone dwa czytelne podpisy: (...). Podpisy te nie zostały własnoręcznie nakreślone przez M. W..

dowód: polisa nr (...) nr (...)k. 36 i 36 v. akt /, opinia biegłego sądowego z zakresu grafologii i (...) /k. 57 – 79/.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Powód roszczenie swoje wywiódł ze stwierdzonej na piśmie umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych z dnia 12.08.2014 roku, z postanowień której pozwana nie wywiązała się, albowiem nie uiściła wymaganej składki. Strona pozwana zakwestionowała roszczenie powoda zarzucając, iż to nie podpis pozwanej widnieje na przedłożonej przez powoda polisie ubezpieczeniowej oraz że należący do niej pojazd został przywłaszczony przez inną osobę, która posługując się danymi pozwanej, zawarła przedmiotową umowę ubezpieczenia.

Celem ustalenia, czy pozwana M. W. podpisała polisę seria (...), a w konsekwencji czy była stroną umowy, z której powód wywiódł swoje roszczenie, Sąd, na wniosek strony pozwanej dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego grafologa i na tej podstawie ustalił, iż podpisy złożone pod treścią przedmiotowej polisy nie zostały własnoręcznie nakreślone przez M. W..

W swojej opinii biegły w sposób kategoryczny wskazał, iż nakreślone pod treścią polisy podpisy zostały sporządzone przez jedną i tę samą osobę, przy czym nie nakreśliła ich pozwana M. W.. W ocenie Sądu analiza treści pisemnej opinii biegłego B. M., pozwalała na uznanie, że jest ona fachowa i wiarygodna. Biegły w sposób przekonujący uzasadnił swoje stanowisko wskazując przeprowadzone czynności i przesłanki, na których się oparł oraz proces dochodzenia biegłego do wniosków stanowiących konkluzję opinii. Istotnym było również, że żadna ze stron nie powołała zarzutów, ani dowodów, mogących podważyć fachowość i wiarygodność opinii.

Względ na powyższe uzasadniał przekonanie, iż pozwana w niniejszej sprawie M. W. nie była stroną umowy ubezpieczenia z dnia 12.08.2014 r., a zatem nie wiązały jej zawarte w polisie seria (...) prawa i obowiązki z niej wynikające, w tym w szczególności dochodzony w niniejszym postępowaniu obowiązek zapłaty składki. Zawarta przez działającą pod fałszywym nazwiskiem osobę umowa nie mogła być skuteczna w stosunku do pozwanej. Mając zatem powyższe ustalenie na względzie, Sąd powództwo oddalił, o czym orzekł w pkt 1 wyroku.

O kosztach jak w pkt 2 wyroku orzeczono na podstawie art. 98 § 1 kpc, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, przy czym szczegółowe wyliczenie kosztów pozostawiono referendarzowi sądowemu, który po uprawomocnieniu się orzeczenia w niniejszej sprawie dokona szczegółowego wyliczenia kosztów obciążających stronę powodową, o jakim mowa w art. 108 § 1 kpc.